

אט אט קומט משיח
עבודה ברבי טיים
מוסי אלפרוביץ, כתה ד'1

קבצנים בליל הסדר

מקבל את המצה
והוא ללא החמצה
דוחף לפה אחת ושתיים
ומתחיל להשתעל
מייחל ומתפלל
שהסיוט כבר יגמר
וכאשר מביאים את המרור
וכולם לוקחים טיפה
הוא לוקח לו המון
מתעטש ומתעטש
ויורדות לו כבר דמעות
אני טיפש, אני טיפש...
בכעס ובבוז הוא יוצא משם רעב
סתם הקשיב לחברו..
בקיצור לאחר שחברו חזר..
אישר את טיפשותו
שאם היה נשאר עוד קצתתת
היה שבע לשבוע!
והנמשל הרי ברור!
עלינו לחכות עוד קצתתת
והמשיח אז יבוא!

לאחר שבוע בדיוק
הם צעדו לבית הכנסת ביתר דיוק
ולאחר שהתפללו עם בטנם המקרקרת
ניגש אחר לכל אחד והזמינו לביתו
לעשות את ליל הסדר אצלו
הלך איתו הגוי בשמחה
וכבר היה מוכן להתחיל בסעודה!
אך במקום לאכול מסדרים קערה
ואלפי הסברים לכל מה שבתוכה
ואז ממלאים כוס של יין
ופותחים ספרון
ואומרים איזה משו בקול בכיין
ידיים נוטלים
ברכה מברכים
אומרים הגדה
והוא.. חולם על אגדה
מפהק ומפהק
כמעט שנורדם
אחת ושתיים ושתיים ושוב נוטלים ידיים

בעירה אחת רחוקה, בין הגרוטאות
חיו להם בנחת שני קבצנים.
האחד-יהודי, היו לו פאות
השני-גוי, ראו לפי הפנים...
אפשר לומר, שהיו חברים
דאגו זה לזה כמו אחים.
יום אחד בא היהודי אל חברו
"הסכת ושמעו!" אמר בקול לא לו
"בעוד שבוע ב-ד-י-ו-ק
אצלינו היהודים חג נחוג!"
"ואיך זה קשור אלי?"
הרי אני גוי מלידה
לא שאני מלא לכם סלידה..
אבל..."
"מה לא הבנת? אז אוכלים
סעודת מלכים!
ואנחנו, שנינו הולכים!
פשוט תתנהג כיהודי לכל דבר
ואז אוכל לך לא יחסר!"

השטר שנפל לגדוטאות

היה היתה יורה שאספה כסף ושמרה עליו מכל משמר הלכה איתו וגם
טוילה. אך יום אחד בצמן שחס הכסף טוילה
נפל השטר לערימת גרסאות מעטילה...
היא נבהלה אך החליטה לחפש את הכסף שלה..
התחילה לחפש ולחפש וגם אחיה לעזר העיץ.
בסופו של דבר האח התיואם. אין לי כח! לא נמצא את זה בקרוב.
אך הילדונת לא התיואשה היא חפשה וחפשה ובסוף גם נמצאה!
כך גם לנו אסור להתיואם לחכות בכל רגע למשיח צדיק, כי הרבי המטיח
וצה גם יקרה אנחנו מאמינים שיום הוא יבוא!

את-הגפש כבר מסרו זקנים ונערים
לעבודת הבירורים -
כבר הגיע זמן, ודאין

דורי דורות עמלו, קיימו תמיד למדו
מול ניסיונות מרים עמדו
עד מתי ה' - כבר דיין

קול שופר במהרה -
ישמיע לנו הבשורה:
יחדיו נקרא "ברוך הבא"
כי הנה זה משיח באו

חושך הלילה נורא ואיזם לפני שמאיר היוזם
גם הגלות קשה מפני שהיא כבר בקיצה
עלינו מוטל לפעול כראוי, לקיים את הציווי:
"טוט אלץ וואס איר קענט" - ואת החושך למעטו

אבא הקשב ברצוני לחלוק עמך
מחשבות ורגשות שלא נותנים לי מנוחה
הצער הכאב, מציקים לי במוחש
העלם - ומחסור כל-כך מורגש:

פארבריינגען בשבת ודולרים למחרת
כל רגע עם הרבי בלב כל-חסיד נְחַרְת
ימים כה מלאים בשמחה וגילויים
ופתאום - הסתר האור איזה מחסורו

בני, בודד אינך, גם אני מרגיש כמותך
אך ודאי שכאן נסתרת כוונה.

חבלי לידה-מיומנה של אמא

יום רבלי כ"ה תמוז

לפני כעשרה חדשים נהיייתי בהריון, מיום ליום הבטן גדלה עד שנהיה ממשי ויגול גדול, מיום ליום גדלה הציפוייה לקראת הירק הנוגד ומיום ליום גם גדלו הכאבים. ההתמלה היו סגס כאבים קטנים שכמעט ולא מרגישים. לאחר מכן הכאבים גדלו(בהדרגה) ובימים האחרונים יש צירים כואבים. ולאחר שסוף סוף הגיו זמן הלידה, ויצא בשנה טובה העינוק, לא היה אדם המאפשר ממני באותם רגעים. פשוט הרגשתי שכל הסבל הזה היה כדאי!
זה מזכיר לי משהו...

זה מזכיר לי שאנחנו נמצאים זכסיו בזמן של חבלי משיח, יש הרבה סבל, אנטישמיות, אבל הכל כדאי כי רק כך יכול לבוא המשיח!
המשיח!